

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 31 sierpnia 2022 r.

DIH-3.707.102.2022.JS

DECYZJA DIH-3/ 111 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Zbigniewa Kamionki prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Spółka Handlowa Zbigniew Kamionka w Zajezierzu, od decyzji PO.130.C.63.2022.DB Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z 29 czerwca 2022 r. (nr akt sprawy: DR.8361.32.2022), którą na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o informowaniu o cenach, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 28 lutego 2022 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwany dalej również „*Mazowieckim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Zbigniewa Kamionkę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Spółka Handlowa Zbigniew Kamionka w Zajezierzu, zwaną dalej również „*stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów m.in. ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą*”

o informowaniu o cenach”. Przedmiotowe pismo zostało odebrane przez stronę 10 marca 2022 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 30 i 31 marca oraz 4 kwietnia 2022 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH, w sklepie detalicznym przy ul. Puławskiej 71 w Gniewoszowie, należącym do strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach znajdujących się w ofercie handlowej wszystkich 150 asortymentów towarów (środki ochrony roślin, nawozy, trutki gryzoniobójcze itp.) stwierdzając, że przy 10 środkach ochrony roślin brak było uwidocznionej informacji o cenie jednostkowej, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 2 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 4 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: DR.8361.32.2022) oraz załącznikach, w tym szczególnie załączniku 3 stanowiącym wykaz zakwestionowanych produktów.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 1 czerwca 2022 r., Mazowiecki WIIH poinformował przedsiębiorcę Zbigniewa Kamionkę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Spółka Handlowa Zbigniew Kamionka w Zajezerzu, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu nieprzestrzegania wymogu uwidaczniania cen jednostkowych oferowanych towarów oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją PO.130.C.63.2022.DB (nr akt sprawy: DR.8361.32.2022), Mazowiecki WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych towarów.

Pismem z 21 lipca 2021 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. Strona wskazała, że w jej sklepie są dwie strefy sprzedaży, część samoobsługowa, gdzie klient ma dostęp do regałów z nawozami oraz część gdzie nie ma opcji samoobsługi, dotyczy to środków ochrony roślin. Pestycydy należą do specyficznej grupy towarów, który każdorazowo podaje sprzedawca, a co za tym idzie kupujący nie powinien przy nich przebywać. Na tej podstawie strona wysnuła wniosek, że kupujący nie może samodzielnie porównać ceny jednostkowej, ponieważ nie powinien podchodzić do regału, na którym znajduje się towar. W opinii strony podczas kontroli ogółem oceniono 150 asortymentów towarów, a nieprawidłowości dotyczyły tylko 10 sztuk środków ochrony roślin, które każdorazowo podaje sprzedawca i ma możliwość poinformowania kupującego o cenie

jednostkowej towaru w przypadku jej braku. Zdaniem strony ceny jednostkowe w przypadku pestycydów nie są istotnym wyznacznikiem dokonania zakupu, a jest nim natomiast wielkość uprawy oraz prawidłowe odmierzenie dawki oprysku. Strona stwierdziła też, że brak cen jednostkowych dotyczył jedynie małych opakowań, mających zastosowanie małoobszarowe, a jeśli ktoś ma kilka arów uprawy, to nie jest zainteresowany ceną za litr, ponieważ małe opakowanie wystarczy mu na kilka zabiegów. Strona podniosła również, że przy zakwestionowanych produktach uzupełniła wywieszki z brakującymi cenami jednostkowymi. Pismem z 4 sierpnia 2022 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Zbigniewa Kamionkę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Spółka Handlowa Zbigniew Kamionka w Zajezierzu, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;

- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Według § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w Gniewoszowie w sklepie detalicznym oferującym środki ochrony roślin, nawozy, trutki gryzoniobójcze itp. należącym do strony stwierdzono, że w przypadku 10 rodzajów towarów na 150 objętych kontrolą nie zostały uwidocznione ich ceny jednostkowe. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH nałożył w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który nie dopełnił powyższego obowiązku.

Strona odwołała się od przedmiotowej decyzji wskazując, że w jej sklepie są dwie strefy sprzedaży, część samoobsługowa gdzie klient ma dostęp do regałów z nawozami oraz część gdzie nie ma opcji samoobsługi. Wyjaśniła, że zakwestionowane pestycydy należą do specyficznej grupy towarów, który każdorazowo podaje sprzedawca, a co za tym idzie kupujący nie powinien przy nich przebywać. Na tej podstawie strona wysnuła wniosek, że kupujący nie może samodzielnie porównać ceny jednostkowej, ponieważ nie powinien podchodzić do regału na którym znajduje się towar. W opinii strony podczas kontroli ogółem oceniono 150 asortymentów towarów, a nieprawidłowości dotyczyły tylko 10 sztuk środków ochrony roślin, które każdorazowo podaje sprzedawca i ma możliwość poinformowania kupującego o cenie jednostkowej towaru w przypadku jej braku. Zdaniem strony ceny jednostkowe w przypadku pestycydów nie są istotnym wyznacznikiem dokonania zakupu, a jest nim natomiast wielkość uprawy oraz prawidłowe odmierzenie dawki oprysku. Strona

stwierdziła też, że brak cen jednostkowych dotyczył jedynie małych opakowań, mających zastosowanie małoobszarowe, a jeśli ktoś ma kilka arów uprawy, to nie jest zainteresowany ceną za litr, ponieważ małe opakowanie wystarczy mu na kilka zabiegów. Strona podniosła również, że przy zakwestionowanych produktach uzupełniła wywieszki z brakującymi cenami jednostkowymi.

Odnosząc się do argumentów strony, Prezes UOKiK wskazuje w pierwszej kolejności, że informowanie o cenach i cenach jednostkowych produktów jest ustawowym obowiązkiem strony niezależnie od sposobu sprzedaży produktów (sprzedaż z za lady). Fakt, że towar podaje sprzedawca, a konsument nie ma dostępu do asortymentu nie oznacza, zwolnienia z tego obowiązku. Przepis art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowi bowiem, że w miejscu sprzedaży detalicznej uwidacznia się cenę i cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych produktów w miejscu sprzedaży, ale także mogą faktycznie przekonać się czy podana cena jednostkowa (za litr, kilogram) jest niska czy wysoka.

Z obowiązku podawania ceny jednostkowej zwolnione są wyłącznie produkty wskazane wprost w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen i nie ma wśród nich zakwestionowanych środków ochrony roślin. Rolą ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen produktów podobnych bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych obliczeń matematycznych, a tym samym dokonania świadomego wyboru. Fakt, że towar podaje sprzedawca nie oznacza, że konsumenci nie są zainteresowani cenami jednostkowymi. Dlatego też oprócz ceny (za produkt) w miejscu sprzedaży musi się również być podana cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (litr, kilogram).

Na marginesie nadmienić należy, że w rozporządzeniu w sprawie uwidaczniania cen w § 8 znajduje się obowiązek uwidaczniania cen towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej znajdujących się w miejscu niedostępnym lub niewidocznym dla konsumentów, poprzez udostępnienie konsumentom cenników (podkreślenie Prezesa UOKiK) wywieszonych, wyłożonych w punkcie sprzedaży, których w sklepie strony nie było.

Organ drugiej instancji przypomina, że przepisy ustawy o cenach są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów. Ponadto trzeba zauważyć, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania szczególnie, że strona prowadzi działalność gospodarczą od 1994 r. (CEIDG – 04.03.1994 r.), tj. od 28 lat, a obowiązek uwidaczniania cen produktów funkcjonuje od 2001 r., co jest wystarczająco długim okresem na zapoznanie się z obowiązującymi przepisami i należyte ich przestrzeganie. Strona była odpowiedzialna za przekazanie konsumentom informacji o

cenach jednostkowych wszystkich oferowanych produktów, w tym środków ochrony roślin i obowiązkom tym uchybiła. Podkreślenia wymaga również, że kontrole cen dokonywane są wyłącznie po zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli. Strona została poinformowana o zamiarze przeprowadzenia kontroli pismem z 28 lutego 2022 r., które odebrała 10 marca 2022 r. Kontrolę zaś wszczęto 30 marca 2022 r., a więc strona miała wystarczająco dużo czasu aby przygotować się do kontroli i uzupełnić brakujące ceny jednostkowe przy oferowanych towarach.

Mając na uwadze powyższe rozważania, nie ulega wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie strona uchybiła swoim obowiązkom i nie przekazała konsumentom informacji o cenach jednostkowych zakwestionowanych produktów.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że usunięcie nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli, tj. doprowadzenie do zgodności z przepisami ustawy o informowaniu o cenach, należało do obowiązków strony i w świetle przepisów art. 6 tej ustawy nie stanowiło okoliczności uprawniającej do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Cechami kary w postępowaniu administracyjnym są jej funkcje: prewencyjna oraz dyscyplinująco-represyjna. Kara ma być odstrasżająca, aby odwieść od naruszania prawa w przyszłości.

Brak podania ceny jednostkowej narusza prawo konsumenta do wyczerpującej informacji, a tym samym ogranicza jego możliwości świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru, co prowadzi do zagrożenia jego interesów.

Prezes UOKiK podkreśla, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli

przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast iż, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość obrotów i przychodu.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary i usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. Ustalając wysokość kary organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od kary nałożonej przez Mazowieckiego WIIH.

Zdaniem organu drugiej instancji w przedmiotowej sprawie okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa.

Powyższy przepis wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, gdy: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. W toku kontroli stwierdzono, że przy 10 towarach na 150 sprawdzonych nie było cen jednostkowych a konsumenci zostali pozbawienie informacji na podstawie, których mogli dokonać wyboru. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma. Strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości a zatem zaprzestała naruszania prawa. Aby mówić o spełnieniu tej przesłanki muszą wystąpić jej obydwie elementy łącznie, tj. naruszenie jest znikome a strona zaprzestała jego naruszenia. W tym przypadku wystąpiła tylko druga z nich. Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie

skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miała być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021, poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej